

Datum 2018-11-07

FI Dnr 18-20169

Finansinspektionen
Box 7821
SE-103 97 Stockholm
[Brunnsgatan 3]
Tel +46 8 408 980 00
Fax +46 8 24 13 35
finansinspektionen@fi.se
www.fi.se

Nya krav för institut som använder internmetoden

Sammanfattning

Finansinspektionen (FI) uppmanar institut som tillämpar internmetoden att analysera sina riskklassificeringssystem för att säkerställa att de uppfyller nya krav som är på väg. De nya kraven gör att svenska institut behöver ändra sina riskklassificeringsmetoder. Sådana ändringar kräver FI:s godkännande.

Regelverket för internmetoden håller på att förändras på en rad olika områden. Förändringsarbetet leds av Europeiska Bankmyndigheten (EBA) enligt tillsynförfordningen¹.

Det övergripande målet är att få tydligare regulatoriska krav på plats, krav som är rättvisande och jämförbara mellan olika institut.

I denna promemoria beskriver FI viktiga områden där regelverket förtydligas. Den tar också upp vilka förväntningar FI har på hur instituten ska genomföra de metodändringar som de ändrade reglerna väntas ge upphov till. Syftet är att säkerställa att anpassningarna till de nya kraven görs på ett effektivt, transparent och likvärdigt sätt.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

Innehållsförteckning

1 Bakgrund och syfte	3
2 EBA:s regelarbete	6
3 Dokumentation	7
4 Definition av fallissemang	8
5 Generella estimeringskrav	9
5.1 Principer för att specificera tillämpningsområden för riskklassificeringssystemen	9
5.2 Hantering av brister och försiktighetsmarginaler	10
6 Estimering av PD	12
7 Estimering av LGD	14
8 Process för genomförande	18

1. Bakgrund och syfte

Internmetoden har på ett övergripande plan uppnått målet om mer riskkänsliga kapitalkrav och gett instituten incitament att utveckla och förfinas sina processer för kreditriskhantering och riskmätning. Det konstaterade Europeiska Bankmyndigheten (EBA) i sitt diskussionsunderlag EBA/DP/2015/01 från den 4 mars 2015.

FI delar EBA:s uppfattning på denna punkt. Tillsynsförordningen medger dock stor flexibilitet när det gäller riskmätning och utformning av riskklassificeringssystem inom internmetoden, vilket har bidragit till att försvåra jämförelser mellan institutens kapitalkrav. Eftersom denna bristande jämförbarhet har lett till att internmetodens tillförlitlighet har ifrågasatts välkomnar FI EBA:s översyn av regelverket för internmetoden och har aktivt deltagit i detta arbete.

För att underlätta jämförelser mellan institut har EBA nu begränsat tolkningsutrymmet i sina riktlinjer och regulatoriska tekniska standarder genom att förtydliga tillsynsförordningens krav. Detta har skett dels genom att centrala begrepp har specificerats, dels genom att nya begrepp har införts inom internmetodens taxonomi.

FI anser att regelverksöversynen stödjer FI:s tillsynsmässigt prioriterade arbete att göra svenska instituts riskklassificeringssystem mer rättvisande och konsekventa. Den övergripande ambitionen med den pågående regelverksöversynen är att harmonisera definitioner och metoder för riskestimering inom internmetoden och därigenom minska obefogad variation mellan institutens riskvikter. FI ser också resultatet från översynen som ett viktigt led i det kontinuerliga arbetet med att säkerställa att instituten följer reglerna för internmetoden.

Syftet med denna promemoria är att belysa de delar av EBA:s regelverksöversyn som enligt FI:s bedömning kommer att inverka väsentligt på internmetoden för institut under FI:s tillsyn. Fokus ligger alltså på de områden där FI bedömer att instituten kommer att behöva vidta omfattande åtgärder. Regelverket ska dock uppfyllas i sin helhet.

En del av de tekniska standarder och riktlinjer som refereras till i denna skrivelse är ännu inte antagna. De riktlinjer och tekniska standarder som avser estimering av LGD-värden lämpliga för ekonomisk nedgång (EBA/CP/2018/07 och EBA/CP/2018/08) är i skrivande stund endast tillgängliga som samråd. De regelverkstexter som ännu inte är beslutade och som nämns i denna promemoria antas dock inte förändras på något genomgripande sätt.

Huvudområden i denna promemoria

Specificering av riskklassificeringssystem

EBA har i sitt översynsarbete haft för avsikt att bibehålla flexibilitet vad gäller metoder och metodologi för modellutveckling inom internmetoden. För att minska obefogad variation avseende riskvikter, och säkerställa jämförbarhet mellan jurisdiktioner och institut, har centrala begrepp och den övergripande taxonomin för riskklassificeringssystem specificerats. Bland annat förtydligas begrepp som typ av exponering, kalibreringssegment, modellutveckling och estimering av riskparametrar.

Internmetoden tillåter institut med olika interna processer för riskhantering att tillämpa interna estimat för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp för kreditrisk. FI välkomnar därför EBA:s förtydliganden och bedömer att en förtydligad taxonomi säkerställer en likvärdig behandling och tillåter en mer meningsfull jämförelse av riskvikter mellan institut. Särskilt viktigt i detta hänseende är tydligt definierade och avgränsade riskklassificeringssystem och tillämpning av kalibreringssegment.

Definition av fallissemang

I enlighet med tillsynsförordningen är en kreditförpliktelse alltid att betrakta som fallerad om en väsentlig del av förpliktelsen är försenad. I EBA/GL/2016/07 och i Kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/171 har EBA fastställt sådana tröskelvärden som ska beaktas för att fastställa vad som är en väsentlig del av en kreditförpliktelse. Detta innebär att institut som tillämpar internmetoden ska beakta dessa tröskelvärden och således revidera sina interna fallissemangsdefinitioner.

Försiktighetsmarginaler

Institut ska i enlighet med tillsynsförordningens krav addera en lämplig försiktighetsmarginal till sina estimat, som ska beakta sådan osäkerhet som härrör från kända estimeringsfel. I EBA/GL/2017/16 Riktlinjer för PD-skattning, LGD-skattning och hantering av fallerade exponeringar slår man fast att försiktighetsmarginaler ska läggas till institutets bästa riskparameterskattning, som justerats för känd bias. Försiktighetsmarginalen indelas i tre additiva komponenter. Dessa kategorier ska beakta kända data- och metodfel (kategori A), förändringar i kreditgivningsprinciper, definitionen av fallissemang etc. (kategori B), samt generella estimeringsfel (kategori C). För detta ändamål ska institut utarbeta ett metodologiskt ramverk, som ska tillämpas på samtliga riskparametrar som institutet tillämpar för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp för kreditrisk.

Estimering av PD

EBA har förtydligat att institut, för att fastställa långfristiga fallissemangsandelar för estimering av PD, ska beakta en tidsperiod som omfattar en lämplig blandning av bra och dåliga år och som inkluderar perioder med väsentligt förhöjda fallissemangsandelar. För svenska exponeringar innebär detta typiskt att institut bör inkludera 1990-talets nedgångsår och att minst ett av fem år ska vara dåliga.

Estimering av LGD

För estimering av LGD slår EBA fast en rad förtydligande krav som avser beräkning av långfristigt LGD, beräkning av ekonomisk förlust, hantering av säkerheter, multipla fallissemangshändelser samt diskontering av kostnader och betalningsflöden.

För att harmonisera de metoder som institut tillämpar för att beräkna LGD-estimat lämpliga för ekonomisk nedgång introduceras en metod för att specificera och identifiera ekonomisk nedgång. För att säkerställa att den period som analyseras omfattar tillräckligt svåra ekonomiska nedgångsperioder bör de data som används för att identifiera ekonomiska nedgångar inkludera 1990-talets ekonomiska kris. Om ett instituts interna förlustdata inte omfattar de nedgångsperioder som identifierats i enlighet med ovannämnda metod, ska institutet använda extrapolerings- eller haircutmetoder i enlighet med regelverkets krav.

Ratingfilosofi och hantering av migrationer

För PD och LGD ska institut vid modellkalibrering särskilt beakta hur modellens estimat påverkas av konjunkturförändringar och det ekonomiska klimatet. Beroende på vilka riskdrivare som ingår i en modell kommer förändringar i portföljens realiserade parameterutfall, som orsakas av systematisk riskvariation, återspeglas genom antingen en eller en kombination av följande förändringar:

1. Migrationer över riskklasser.
2. Ändringar i årligt realiserat parameterutfall per riskklass.

Denna dynamik ska vara tydligt beskriven och beaktas när parameterestimat kalibreras på ett sådant sätt att oskälig cyklisk variation undviks.

2. EBA:s regelarbete

I februari 2016 publicerade EBA ett utlåtande (EBA/Op/2016/01) om generella principer och tidslinje för genomförande av myndighetens regelverksöversyn avseende internmetoden, med syfte att upplysa tillsynsmyndigheter och institut om kommande regelverksöversyn.

Översynen syftar till att genom utfärdande av nya tekniska standarder och riktlinjer (så kallad nivå två- respektive tre reglering) minska oönskad variation i riskvikter och skattade riskparametrar.

Arbetet med regelverksöversynen har indelats i fyra faser:

1. Teknisk standard för tillsyn av internmetoden²
2. Riktlinjer och teknisk standard för definition av fallissemang³
3. Riktlinjer och teknisk standard för skattning av riskparametrar och hantering av fallerade exponeringar⁴
4. Kreditriskreducering⁵.

Flera av de regulatoriska tekniska standarder och riktlinjer som beslutats av EBA kommer att få en betydande inverkan på hur svenska institut tillämpar internmetoden. Institut som har behörig myndighets tillstånd att tillämpa internmetoden förväntas leva upp till de nya regelverkskraven senast vid utgången av 2020.

² EBA/RTS/2016/03 slutgiltigt utkast publicerat 21 juli 2016.

³ EBA/RTS/2016/06, antagen som Kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/171. EBA/GL/2016/07 Riktlinjer för tillämpningen av definitionen av fallissemang.

⁴ EBA/GL/2017/16 Riktlinjer för PD-skattning, LGD-skattning och hantering av fallerade exponeringar.

EBA/CP/2018/07 Samråd om teknisk standard för specificering och identifiering av ekonomiska nedgångsperioder,

EBA/CP/2018/08 Samråd om riktlinjer för skattning av LGD-estimat rimliga för ekonomiska nedgångsperioder.

⁵ Pågående arbete. Inga utkast publicerade.

3. Dokumentation

Alla metoder och modeller som institut använder inom ramen för internmetoden ska dokumenteras för att göra det möjligt för en kvalificerad tredje part att självständigt förstå antaganden, begränsningar och användning samt kunna återskapa dess utveckling och genomförande, enligt CRR artikel 175. Artikel 32 i EBA/RTS/2016/03 beskriver vidare vilka områden dokumentationen måste täcka.

Fullständighet av dokumentationen

När behörig myndighet bedömer om ett institut dokumenterat utformningen, de operativa detaljerna och grunderna för sina riskklassificeringssystem på ett fullständigt sätt ska de kontrollera att dokumentationen täcker följande områden:

- a) Ändamålsenligheten för det riskklassificeringssystem och de modeller som används inom riskklassificeringssystemet, med hänsyn tagen till portföljens egenskaper
- b) En beskrivning av datakällor samt praxis för att justera och exkludera data
- c) Definitioner av fallissemang och förlust
- d) Metodologiska val
- e) Tekniska modellspecifikationer
- f) Modellernas svagheter och begränsningar samt eventuella faktorer som förmildrar konsekvenserna av dessa
- g) Resultat som visar om modellimplementeringen i IT-termer varit framgångsrik och felfri
- h) En självutvärdering av om institutet uppfyller de krav på intermetoden som stadgas i Avsnitt 6, Kapitel 3, Avdelning II, Del 3 tillsynsförordningen.

Artiklarna 32.2 – 32.9 i ovannämnda tekniska standard beskriver hur behöriga myndigheter ska verifiera att kraven i punkterna a-h) ovan är uppfyllda. FI förväntar sig att institutens dokumentation på många områden, för att möta dessa krav, förändras för att bli både mer omfattande och utförliga.

4. Definition av fallissemang

EBA har i enlighet med artikel 178.6 i ett slutgiltigt utkast till teknisk standard om tröskelvärden för bedömning av väsentlighet av förfallna kreditförpliktelser EBA/RTS/2016/06, angivit de villkor som gäller när en behörig myndighet, ska fastställa den tröskel som avses i punkt 178.2 led d. Dessa villkor styr i absoluta och relativa termer den väsentlighet av en kreditförpliktelse som avses i artikel 178.1 led b.

FI har, i enlighet med EBA:s villkor, fastställt följande absoluta och relativa tröskelvärden som institut under dess tillsyn ska tillämpa:

- Absolut väsentlighetströskel för hushållsexponeringar: 1000 kronor
- Absolut väsentlighetströskel för övriga exponeringar: 5000 kronor
- Relativ väsentlighetströskel för samtliga exponeringar: 1 procent⁶.

När både det relativa och absoluta tröskelvärdet överskridits i 90 på varandra följande dagar ska kreditförpliktelsen beaktas som förfallen i enlighet med artikel 178.1 led b.

Om ett institut tillämpar mer restriktiva fallissemangströsklar än de som fastslagits av FI, bör det framgå av institutets fallissemangsdefinition i enlighet med artikel 178.1 led a. Denna definition ska vara förenlig med bankens riskmätning och lämplig för den typ av exponering som omfattas av riskklassificeringssystemet i fråga. FI förväntar sig att institutet ska kunna visa att vald definition inte leder till att en omotiverat hög andel fallerade exponeringar återgår till icke-fallerad status.

⁶ Den relativa komponenten ska uttryckas som en procentandel som återspeglar den förfallna kreditförpliktelsens andel av det totala beloppet för samtliga de exponeringar i balansräkningen som institutet, institutets moderföretag eller dess dotterföretag har mot den gäldenären, med undantag av aktieexponeringar

5. Generella estimeringskrav

En förutsättning för ett institut att tillämpa internmetoden är att institutet uppfyller regelverkets generella krav för estimering. I EBA/GL/2017/16 Riktlinjer för PD-skattning, LGD-skattning och hantering av fallerade exponeringar förtydligas tillsynsförordningens inom följande områden:

- Principer för specificering av ett riskklassificeringssystem tillämpningsområde.
- Datakrav
- Subjektiv bedömning vid skattning av riskparametrar
- Hantering av brister och tillämpning av försiktighetsmarginaler.

FI har i denna promemoria valt att särskilt fokusera på de förtydligande av tillsynsförordningens krav som avser specificering av riskklassificeringssystem och tillämpning av försiktighetsmarginaler.

5.1 Principer för att specificera tillämpningsområden för riskklassificeringssystem

Kraven i nivå två- och tre-regelverken avseende modellering av riskparametrar inom internmetoden utgår från modellernas roll som delmängder av *riskklassificeringssystem*. Riskklassificeringssystem definieras i artikel 142.1 tillsynsförordningen som ”alla metoder, processer, kontroller samt datainsamlings- och IT-system som ligger till grund för värdering av kreditrisk, tilldelning av riskklasser och kvantifiering av fallissemangs- och förlustsestimat för en viss typ av exponering.”

I samma artikel definieras *typ av exponering* som ”en grupp av exponeringar som förvaltas på likartat sätt och som innehåller en viss typ av faciliteter och begränsas till en enda enhet eller en enda undergrupp av enheter inom en grupp förutsatt att samma typ av exponeringar förvaltas på annat sätt i andra enheter i gruppen.”

Dessa begrepp förtydligas vidare i EBA/GL/2017/16 paragraf 13 och 14. När det gäller exponeringar inom ramen för ett riskklassificeringssystem fastslår EBA att samtliga exponeringar ska hänföras till en gemensam riskklasskala för faciliteter respektive gäldenärer. För definitionen av *typ av exponering* förtydligas även att begreppet likartad förvaltning avser riskhantering, beslutsfattande och processen för godkännande av krediter.

Till ovanstående har EBA introducerat ytterligare en rad begrepp i EBA/GL/2017/16 paragraf 8. Bland dessa vill FI särskilt belysa kalibreringssegment, som avser delpopulationer där det finns behov av separat riskkvantifiering. Kalibreringssegment kan därmed betraktas som riskdifferentierande karaktäristikor som beaktas i det steg av

modellutvecklingen som avser riskkvantifiering. Kalibreringssegment kan till exempel behövas om det finns olika produkttyper eller exponeringar i olika länder.

FI förväntar sig att institut under dess tillsyn säkerställer att samtliga riskklassificeringssystem uppfyller de principer, samt tillämpar den taxonomi, som EBA har fastställt. Institutens dokumentation ska, i enlighet med artikel 144.1 led e tillsynsförordningen, beskriva de överväganden och val som legat till grund för riskklassificeringssystemens utformning, metoder, modeller och kalibreringssegment. Dokumentationen ska omfatta samtliga karaktäristikor som har beaktats när instituten har valt kalibreringssegment, inklusive analytiska resultat som legat till grund för att inkludera eller exkludera dessa.

5.2 Hantering av brister och försiktighetsmarginaler

Hantering av brister

I EBA/GL/2017/16 paragraf 36 fastslås att institut ska identifiera brister som kan leda till bias i institutets riskparameterestimat eller till att osäkerhet i estimenten inte fullt ut fångas av det generella estimeringsfelet. Dessa kategoriseras i

- Kategori A. Identifierade brister i data och metod
- Kategori B. Ändringar i institutets kreditgivningsprinciper, riskapitet, indrivning- och återvinningspolicyer samt andra källor till osäkerhet.

I enlighet med EBA/GL/2017/16 paragraf 49, ska institut ta hänsyn till och kompensera för dessa brister genom att i möjligaste mån justera sina estimat på lämpligt sätt för att därigenom uppnå mer exakta, väntevärdesriktiga skattningar (bästa skattning). Instituterna ska dokumentera bristerna och de metoder som använts för att göra nämnda justeringar.

Försiktighetsmarginal

I enlighet med artikel 179.1 led f och 180.1 led e tillsynsförordningen ska institut lägga en försiktighetsmarginal till sina estimat för alla förväntade estimeringsfel samt för förändringar i riskklassificeringssystemet eller kreditgivningsprinciperna. För detta ändamål ska instituten anta ett ramverk för kvantifiering, dokumentation och övervakning av estimeringsfel.

Den slutgiltiga försiktighetsmarginalen ska, i enlighet med EBA/GL/2017/16 artikel 42, återspegla osäkerheten i följande kategorier:

- Kategori A: Osäkerhet som beror på brister i data och metod

- Kategori B: Osäkerhet som beror på förändringar i instituts kreditgivningsprinciper, riskaptit, indrivning- och återvinningspolicy och andra källor till osäkerhet
- Kategori C: Generellt estimeringsfel

Försiktighetsmarginalerna hänförliga till kategori A och B ska motsvara bristerna i kategori A respektive B.

För försiktighetsmarginaler gäller, i enlighet med EBA/GL/2017/16 artikel 47, bland annat följande:

- Försiktighetsmarginaler hänförliga till kategori C ska, i enlighet med led a, alltid vara större än noll.
- Försiktighetsmarginaler hänförlig till kategori A och B ska beakta den osäkerhet i institutets bästa skattningar som finns till följd av identifierade brister. Dessa försiktighetsmarginaler ska alltid vara större än eller lika med noll.
- Försiktighetsmarginalerna i de tre kategorierna estimeras separat. Den totala försiktighetsmarginalen för en riskparameter kvantifieras som summan av försiktighetsmarginalen i de tre kategorierna.

FI förväntar sig att institut dokumenterar försiktighetsmarginaler, identifierade brister och lämpliga justeringar noggrant. Metoder, resonemang och beräkningar ska redovisas. Kvalitativa bedömningar ska motiveras och underbyggas. Institut förväntas vidare ägna särskild uppmärksamhet åt försiktighetsmarginaler och lämpliga justeringar vid estimering av långfristigt PD, exempelvis vid extrapolering för att ta fram längre serier med fallissemangsdata, och vid skattning av långfristiga LGD samt LGD rimliga för ekonomisk nedgång.

6. Estimering av PD

I EBA:s riktlinjer EBA/GL/2017/16 avsnitt 5 förtydligas de metodologiska överväganden som institut som tillämpar internmetoden förväntas göra vid riskklassificering av gäldenärer och exponeringar och vid kalibrering av PD-estimat. I riktlinjerna avseende PD-estimering fastslås villkor för beräkning av fallissemangsandelar, villkor för kalibrering av PD-estimat samt hur instituten ska säkerställa att de metoder för riskdifferentiering och riskkvantifiering som tillämpas är inbördes förenliga. FI vill i denna promemoria särskilt belysa de regelförtydliganden som avser filosofier för riskdifferentiering och riskkvantifiering och myndighetens praxis för bedömning av den blandning av goda och dåliga år som avses i paragraf 83.

När institut modellerar PD-modeller för beräkning av långfristiga fallissemangsandelar bör de säkerställa att den tidsserie som ligger till grund för denna beräkning speglar de årliga fallissemangsfrekvensernas sannolika variationsintervall i enlighet med paragraf 83. Detta variationsintervall ska i enlighet med nämnda artikel fastställas per typ av exponering.

För att utveckla rangordningsmetoder för PD ska instituten välja en ratingfilosofi i enlighet med paragraf 66 i EBA/GL/2017/16. Vid val av metod för riskkvantifiering och kalibrering ska institutet beakta ratingfilosofin och hur den dynamiskt påverkar migrationer och PD-parameterns utfall. Institutet ska utvärdera hur kalibreringsmetoden påverkar PD-estimatens utveckling över tid i enlighet med paragraf 93.

För beräkning av långfristiga fallissemangsandelar ska ett institut uppfylla kraven om en lämplig blandning av bra och dåliga år per typ av exponering enligt paragraf 83. FI förväntar sig att institut säkerställer att den tidsserie av årliga fallissemangsfrekvenser som tillämpas för beräkning av långfristig fallissemangsfrekvens även uppfyller dessa krav för varje kalibreringssegment. FI:s syn på lämplig blandning av bra och dåliga år och den övre gränsen för det sannolika variationsintervallet för årliga fallissemangsandelar finns i promemorian "Finansinspektionens tillsyn över bankernas beräkningar av riskvikter för företagsexponeringar 2016-05-24" (FI dnr 15-13020).

Avseende identifiering av bra och dåliga år förväntar sig FI följande:

1. Ett dåligt år kännetecknas av en väsentligt höjd fallissemangsfrekvens. Vid bedömning av vad som är en väsentligt höjd fallissemangsfrekvens bör både absoluta och relativa nivåförändringar beaktas.
2. En höjd fallissemangsfrekvens enligt 1) förklaras av minst en för typen av exponering eller kalibreringssegmentet relevant ekonomisk

indikator. Institutets förväntas således för detta ändamål kunna redovisa hur det särskiljer idiosynkratisk och systematisk risk.

3. Bra år definieras som de observationsår som återfinns inom det sannolika variationsintervallet och som inte identifierats som dåliga år enligt 1) och 2).
4. Ett institut ska analysera och redogöra för om institutets interna data omfattar det sannolika variationsintervallet i enlighet med den förväntansbild som FI presenterat i promemorian FI Dnr15-13020. Om intern data inte är tillräckligt omfattande ska institutet i sin tidsserie inkludera fallissemangsandelar för observationsår utanför institutets interna datamängd. Dessa ska skattas med en för ändamålet lämplig metod.

Institutets metoder för identifiering av dåliga år ska vara väl dokumenterade. I dokumentationen ska det framgå vilka ekonomiska indikatorer som har testats samt vilken analys som ligger till grund för institutets slutliga val av ekonomiska indikatorer.

FI förväntar sig vidare att institutets kalibreringsmetod medför att förväntade cykliska variationer i parameterutfall, som förklaras av vald ratingfilosofi, begränsas med avseende på PD-estimat på kalibreringssegmentsnivå.

7. Estimering av LGD

De områden som främst berörs av tillkommande krav avseende LGD är:

- LGD-estimering för fallerade exponeringar och ELBE
- Hantering av återvinning och återvinningsprocessen längd
- Hantering av riskdrivare
- Multipla fallissemang
- Hantering av säkerheter
- Beräkning av ekonomisk förlust och realiserat LGD
- Skattning av LGD för ekonomisk nedgång.

Utöver att belysa kraven på ovannämnda områden vill FI i denna promemoria även utveckla och förmedla myndighetens praxis för LGD-estimering enligt tillsynsförordningen samt EBA:s riktlinjer och tekniska standarder.

Generella krav

EBA förtydligar i EBA/GL/2017/16 att institut som fått behörig myndighets tillstånd att använda egna estimat av LGD ska basera sina LGD-estimat på intern förlust- och återvinningsdata. I de fall ett institut för beräkning av LGD för hushållsexponeringar eller förvärvade företagsfordringar i enlighet med artikel 161.2 baserar sina estimat på realiserade förluster och lämpliga PD-estimat, bör förlustbegrepp och PD-estimat överensstämma med bestämmelserna i ovannämnda riktlinjer.

För skattning av LGD ska institut, enligt paragraf 107 i EBA/GL/2017/16, vid beräkning av realiserat LGD beakta samtliga fallissemang för den tidsperiod som omfattas av det referensdata som definierats i paragraf 8. Vid beräkningen av långfristigt genomsnittligt LGD ska institut beakta både avslutade fallissemang, där exponeringen i fråga tillfrisknat eller där återvinningsprocessen avslutats, samt oavslutade fallissemang med öppna återvinningsprocesser. För klassificering av återvinningsprocesser ska institut per typ av exponering fastslå en maximal återvinningstid, efter vilken ett fallissemang med tillhörande återvinningsprocess ska betraktas som avslutat. Denna maximala återvinningstid ska fastställas och dokumenteras utifrån institutets observerade återvinningsmönster.

För fallerade exponeringar med öppna återvinningsprocesser ska institutet beakta samtliga realiserade kostnader. Institutet ska även skatta framtida kostnader och återvinningar i enlighet med EBA/GL/2017/16 paragraf 159.

I EBA/CP/2018/8 paragraf 16 fastslås, rörande artikel 181.1 led b tillsynsförordningen, andra meningen⁷, att tillämpat LGD per kalibreringssegment inte ska vara känsligt för migrationer som följer av konjunkturförändringar. FI förväntar sig att institut justerar sina estimat för att på kalibreringssegmentsnivå motverka och begränsa cykliska variationer i LGD-estimat. Den aggregerade antalsviktade LGD-effekt som uppstår p.g.a. migrationer mellan riskklasser, givet oförändrad idiosynkratisk risk, ska således motverkas genom kontracykliska justeringar av LGD-estimaten på riskklassnivå. Om ett institut tillämpar LGD-modeller i vilka säkerhetsvärden ingår som riskdrivare och dessa värden varierar med konjunkturcykeln, ska institutet fortlöpande säkerställa att konjunkturförändringarna inte påverkar LGD-estimaten på kalibreringssegmentsnivå.

Fallerat LGD och ELBE

Institut ska vid skattning av LGD för fallerade exponeringar (fallerat LGD) utvärdera all sådan information som kan påverka förlustens storlek, som t.ex. tid i fallissemang, realiserade kostnader och realiserade återvinningar. I de fall sådan information är avgörande för den slutgiltiga förlustens storlek bör denna information beaktas vid skattning av fallerat LGD. Dessa krav regleras i EBA/GL/2017/16 avsnitt 7.2 och 7.3.

För tillämpning av ELBE i enlighet med artikel 181 led h tillsynsförordningen fastslås i EBA/GL/2017/16 avsnitt 7.3.2 att institut ska beräkna ELBE som fallerat LGD, exklusive nedgångsjustering och försiktighetsmarginal.

Multipla fallissemang

För omklassificering av fallerade exponeringar till icke-fallerad status ska institut tillämpa en ex post beroendeperiod för fallissemang om minst nio månader. En exponering som fallerar inom den fastställda perioden ska därmed betraktas som fallerad under hela den period som förflutit sedan den tidigare fallissemangshändelsen.

Denna ex post beroendeperiod medför, tillsammans med den minst tre månader långa tillfriskningsperiod som ex ante ska tillämpas för fallerade exponeringar i enlighet EBA/GL/2016/07 artikel 71, att alla fallissemangshändelser för en exponering inom en period på minst tolv månader hanteras som ett fallissemang vid modellutveckling för LGD.

Hantering av säkerheter

Institut bör i enlighet med EBA/GL/2017/16 paragraf 116 vid återtagande av säkerhet som medför att säkerheten upptas på institutets balansräkning i utbyte

⁷ ”Om ett riskklassificeringssystem förväntas tillhandahålla faktiska LGD-värden på en konstant nivå per riskklass över tiden, ska instituten anpassa sina estimat av riskparametrar per riskklass för att begränsa kapitaleffekter av en ekonomisk nedgång.”

mot att gäldenärens skuld reduceras beakta detta som återvinning härrörande från säkerhet. Det återtagna värdet ska då fastställas till det mindre av de belopp med vilket säkerheten registrerats på balansräkningen och med vilket gäldenärens skuld minskats. För en försiktig skattning av tillgångens värde vid beräkning av ekonomisk förlust ska institutet vidare tillämpa ett värderingsavdrag på det återtagna värdet.

Ekonomisk förlust

Institut ska för exponeringar i fallissemang beräkna ekonomisk förlustvid skattning av LGD som summan av EAD, direkta och indirekta kostnader och kredit utnyttjad efter fallissemang i enlighet med EBA/GL/2017/16 paragraf 132 led a, minus återvinningar i enlighet med samma paragraf led b. Återvinningar, kredit utnyttjad efter fallissemang och kostnader diskonteras med Euribor +5 procent för exponeringar i EUR och med Stibor + 5 procent för exponeringar i SEK, i enlighet med paragraf 143. Räntor och avgifter som kapitaliserats efter att exponeringen fallerat ska i enlighet med paragraf 137 inte beaktas som en del av det exponeringsbelopp som avses i paragraf 132 led a. Alla inkommande betalningsflöden ska dock ingå som återvinningar enligt paragraf 132 led b.

För en mer försiktig hantering av exponeringar som återgår till icke-fallerad status fastslås att institut till den ekonomiska förlusten, i stället för faktiska återvinningar, ska lägga ett artificiellt betalningsflöde. Det artificiella betalningsflödet ska bestå av utestående belopp, inklusive räntor och avgifter enligt paragraf 132 led a, och diskonteras från den dag exponeringen återgår till icke-fallerad status till dagen för fallissemang.

Beräkning av långfristigt LGD

EBA/GL/2017/16 förtydligar att institut ska beräkna långfristigt LGD som ett aritmetiskt medelvärde av realiserade LGD-värden. Långfristigt LGD beräknas per riskklass samt aggregerat för samtliga kalibreringssegment.

Skattning av LGD för ekonomisk nedgång

För att främja konsekventa metoder för institutens skattning av LGD-värden som är rimliga för ekonomisk nedgång har EBA i samråd EBA/CP/2018/07 definierat ekonomisk nedgång som ett tredimensionellt objekt bestående av:

1. Nature (typ eller art, artikel 2). Nedgångens typ eller art fastställs per typ av exponering av de ekonomiska indikatorer som anges i artikel 2.
2. Severity (grad eller svårighet, artikel 3). Nedgångens grad eller svårighet fastställs för varje ekonomisk indikator till respektive indikators sämsta (beroende på indikator, högsta eller lägsta) värde.

3. Duration (duration eller varaktighet, artikel 4). Nedgångens duration eller varaktighet fastställs per grad eller svårighet till 12 månader, om inte annat följer av artikel 4.

FI förväntar sig, under förutsättning att EBA:s aktuella utkast till ny teknisk standard inte förändras väsentligt, att institut för exponeringar mot svenska gäldenärer bör analysera de ekonomiska indikatorerna i artikel 2 för en längre period än den minimiperiod på 20 år som fast i EBA/CP/2018/07 artikel 3.1 led c. För att säkerställa att de tidsserier som analyseras omfattar tillräckligt svåra ekonomiska nedgångar bör dessa enligt FI:s bedömning sträcka tillbaka till och inkludera 1990-talets ekonomiska kris, varvid tidsserierna bör analyseras från 1990 eller tidigare och framåt.

För varje nedgångsperiod som identifierats i enlighet med EBA/CP/2018/08 ska instituten genomföra en konsekvensanalys samt jämföra nedgångsjusterade och långfristiga LGD-estimat på en minst lika granulär kalibreringsnivå som institutet beräknat sina långfristiga estimat. EBA har för nämnda konsekvensanalys och skattning av nedgångsjusterade LGD-estimat specificerat tre metoder, vars tillämplighet bestäms av institutets tillgång till intern förlustdata för de perioder som identifierats i enlighet med EBA/CP/2018/07 samt på relevanta externa indikatorer:

- Typ 1-metoder: Konsekvensanalys och nedgångsanpassade estimat baserade på intern förlustdata
- Typ 2-metoder: Konsekvensanalys och nedgångsanpassade estimat baserade på
 - a) Haircutmetoder: skattning genom justering av LGD-modellens riskdrivare/modellparametrar. Förutsätter att minst en av de indikatorer som anges i artikel 2 för ifrågavarande typ av exponering ingår i modellen som riskdrivare i direkt, indirekt eller transformerad form
 - b) Extrapoleringsmetoder: skattning genom extrapolering utifrån styrkt samband mellan ekonomisk indikator och realiserade LGD-värden, riskdrivare eller andra modellparametrar
- Typ 3-metoder: Övriga metoder för skattning av nedgångsjusterade LGD-estimat när relevant intern data och ekonomiska indikatorer saknas.

För att uppfylla kravet i artikel 181.1 led b tillsynsförordningen ska institutet i enlighet med artikel 21 i EBA/CP/2018/17 jämföra sina nedgångsjusterade estimat med sina långfristiga genomsnittliga estimat och i enlighet med artikel 15 som kalibreringsmål välja den nedgångsperiod som för ifrågavarande kalibreringssegment resulterar i högsta genomsnittliga LGD.

8. Process för genomförande

FI bedömer att svenska institut kommer att behöva förändra sina riskklassificeringssystem som en följd av de ändrade reglerna, och väsentliga ändringar kräver FI:s godkännande. Anpassningsarbetet, som ska färdigställas innan utgången av 2020, förväntas kräva betydande resurser från både institut och behöriga myndigheter.

FI önskar utvärdera ansökningar som avser ovannämnda förändrings- och anpassningsarbete parallellt, för att säkerställa likabehandling och möjliggöra ett koordinerat genomförande.

FI uppmanar institut som tillämpar internmetoden att genomföra förändringarna i två steg:

1. Anpassning av internmetoden till regelverkets taxonomi och ändring av definitionen av fallissemang
2. Ändringar i estimering av PD och LGD, samt övriga ändringar.

Steg 1

För att säkerställa ett korrekt genomförande av nödvändiga ändringar som följer av regelverksförändringarna, förväntar sig FI att instituten genomför en fullständig översyn av taxonomi, definitionen av fallissemang och ramverk för försiktighetsmarginaler. Denna översyn bör genomföras innan arbetet med estimering av riskparametrar påbörjas, för att säkerställa att specificeringen av riskklassificeringssystem är förenlig med tillsynsförordningens krav samt med EBA/GL/2017/16.

Institut förväntas skicka in en ansökan om förändrad definition av fallissemang innan utgången av 2018. FI räknar med att bedöma ansökningarna under första halvåret 2019. Godkända definitioner av fallissemang kan implementeras direkt och är inte beroende av steg 2.

Steg 2

Ändringar i estimering av PD och LGD, samt övriga ändringar, ska av instituten klassificeras som väsentliga eller icke-väsentliga i enlighet med kommissionens delegerade Förordning (EU) 529/2014. Väsentliga ändringar ska godkännas av behöriga myndigheter.

För att möjliggöra en samlad bedömning av effekten på institutens riskvägda tillgångar och kapitalkrav ser FI det som önskvärt att tillämpningen av nämnda ändringar sker samtidigt den 1 januari 2021 för samtliga institut.

FI kommer att föra en fortlöpande dialog med berörda institut om processen för genomförande av nödvändiga ändringar.

Ändringar som genomförs innan 2021

Institut som önskar genomföra ändringar av riskklassificeringssystem eller tillämpa nya metoder eller modeller inom ramen för internmetoden innan 1 January 2021 bör beakta alla riktlinjer och tekniska standarder som vid tidpunkten för ansökan antagits av EBA respektive Kommissionen. Institut som p.g.a. brister i befintliga metoder eller modeller genomför ändringar för att leva upp till tillsynsförordningens krav bör därmed säkerställa att de metoder som ansökan avser lever upp till alla krav som stadgas i antagen nivå 2- och 3-reglering.